



Stjärnstatus över Husáhr och Karlin

Årets första dag betyder glittrande nyårskonsert med Dalasinfoniettan. I år deltar sopranen Hanna Husáhr och trombonisten Lars Karlin, bägge har tidigare studerat vid Musikkonservatoriet Falun.



HInför 2017 behöver vi sjunga och spela för fred, tolerans och medmänsklighet. Vid första anblicken av Dalasinfoniettans repertoar på nyårsdagen är temat inte glasklart. Visst, poesin bearbetar i flera stycken det knepiga i konsten att kommunicera. Här finns också berättelser om den magi som uppstår när det fungerar. [...]

Efter orkesterns inledning är det dags för sopranen Hanna Husáhr att ta plats. Hon laddar med smärta och värme. Och det verkar så enkelt för henne. Omgående fyller hon Kristinehallen med Bellinis känslofyllda *Eccomi in liete vesta* ur operan *I Capuleti ei Montecchi*, tonsättarens version av Shakespeares *Romeo och Julia*. Här utmärker sig också Elinor Berg på horn och Clara Heinemann på harpa.

Husáhr är uppvuxen i Borlänge och har bland annat studerat vid Guildhall School of Music and Drama i London. Förutom *Eccomi in liete vesta* är också andra avdelningens *Meine Lippen sie küssen so heiss* minnesvärd liksom en av kvällens höjdpunkter, Nieto och Gimenez eldiga *Me llaman a Primorosa*. I Sammanhanget är Lehars *Meine Lippen* lika gjuden som Ulvaeus/Anderssons *Happy New Year*. Tack för att vi slapp ABBA den här gången.

Husáhr behärskar alla fack. Nästa stora uppgift är *Pamina* i *Trollflöjten*. Jag vill leva, *Je Veux vivre*, sjunger Julia i första akten i operan *Romeo och Julia* av Gounod. [...]

Det myllrar av färgstarka detaljer och utbrotten är vulkaniskt dramatiska när trombonisten Lars Karlin, också han från Borlänge, trycker Ferdinand Davids *Concertino* för trombon och orkester op. 4 mot publikens bröst. Stycket är från 1837, men vid det här laget har Alice Farnham fått oss att glömma trivialiteter som årtal. Musiken liksom viker upp sig till en början, öppnar sig blad för blad i stråkarna. När trombonen får sin melodik är den inte inställsam, utan undviker sentiment. Dessutom utmärkt sparring av trombonisten Mikael Appelgren. Karlin behärskar alla möjliga tilltal, det kraftfulla såväl som det lilla och flåset i Pryors *Blue Bells of Scotland* imponerar, liksom hans humor.

Efter pausen är trivseln fortsatt stor. Farnhams läckra detaljarbete återkommer i Jacobs stökiga *The Barber of Seville goes to the devil*. I Elgars *Elegi* är hon och stråksektion i perfekt balans. I musikstyckena med folkton, vilka ger dynamik åt repertoaren, visar Dalasinfoniettan och Husáhr på ett lika säkert handlag för sammansatta kombinationer av klangbildningar och rytmer. Allt under himmelens fäste är ett ögonblick att bejaka, om det så handlar om att meditera över ett nyårslofte eller att sluta lova för mycket. [...]

MARTIN LINDSTRÖM,

DALA-DEMOKRATEN 2017-01-02

